

159

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zawieszenia działalności samorządu załóg przedsiębiorstw państwowych na czas obowiązywania stanu wojennego.

Na podstawie art. 16 dekretu z dnia 12 grudnia 1981 r. o stanie wojennym (Dz. U. z 1981 r. Nr 29, poz. 154 oraz z 1982 r. Nr 3, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie zawieszenia działalności samorządu załóg przedsiębiorstw państwowych na czas obowiązywania stanu wojennego (Dz. U. Nr 32, poz. 185) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Organ założycielski przedsiębiorstwa państwowego, po zasięgnięciu opinii działających w przedsiębiorstwie organizacji politycznych, młodzieżowych, społecznych i społeczno-zawodowych oraz dyrektora przedsiębiorstwa, może podjąć decyzję o uchyleniu zawieszenia działalności samorządu załogi w danym przedsiębiorstwie. Jeżeli organem założycielskim jest minister lub kierownik urzędu centralnego, jest on obowiązany zasięgnąć opinii wojewody właściwego miejscowo ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa.

2. Wznowiona działalność samorządu załogi obejmuje wykonywanie kompetencji okre-

ślonych w ustawie z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123) oraz w ustawie z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 122), z wyłączeniem uprawnień rady pracowniczej do powoływania i odwoływania dyrektora przedsiębiorstwa państwowego (art. 24 ust. 2 ustawy o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego oraz art. 34 ust. 1 ustawy o przedsiębiorstwach państwowych).

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy przedsiębiorstw zmilitaryzowanych.”

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Organ założycielski zawiesi działalność samorządu załogi w przedsiębiorstwie, w którym działalność ta została wznowiona, jeżeli pozostaje ona w sprzeczności z przepisami prawa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii *W. Jaruzelski*

160

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 lipca 1982 r.

w sprawie zwolnienia niektórych grup osób od jednorazowej, dodatkowej wpłaty podatku dochodowego w 1982 r.

Na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148) oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od obowiązku dokonania jednorazowej, dodatkowej wpłaty podatku dochodowego w 1982 r., przewidzianego w art. 29 ust. 1 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148), podatników wykonujących rzemiosła: repasacja pończoch, dekatyzowanie, cerowanie i naprawa odzieży, obciążanie guzików, okrętkowanie, méréżkowanie, plisowanie, wędzenie ryb i mięsa usługowe, młynarstwo (usługowy przemiał i przerób zbóż), usługowy przemiał i przerób zbóż w wiatrakach oraz usługowe śrutowanie zboża, rzemiosła w zakresie obsługi rolnictwa, gospo-

darki komunalnej, kultury fizycznej, turystyki i wypożyczynku oraz pozostałych rzemiosł nieprzemysłowych, z wyjątkiem fotografowania i wykonywania portretów z fotografii.

§ 2. Organy podatkowe, na wniosek podatnika, mogą zaniechać w całości lub części poboru jednorazowej, dodatkowej wpłaty w wypadkach gospodarczo lub społecznie uzasadnionych, a zwłaszcza gdy działalność zarobkowa prowadzona jest w warunkach wykluczających posiadanie większej wartości surowców, materiałów i innych przedmiotów pracy oraz towarów handlowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *W. Bień*

161

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ADMINISTRACJI, GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 20 lipca 1982 r.

w sprawie warunków najmu budynków i lokali przez cudzoziemców dewizowych.

Na podstawie art. 19 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. Budynki oraz lokale mieszkalne i użytkowe mogą być wynajmowane w trybie i na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu przedstawiciel-

stwom dyplomatycznym i urzędów konsularnym państw obcych oraz instytucjom korzystającym z przywilejów dyplomatycznych, jak również osobom i instytucjom obcym, nie korzystającym z takich przywilejów, ale będącym cudzoziemcami dewizowymi.

§ 2. 1. Wynajęcie budynku lub lokalu na rzecz jednostek i osób wymienionych w § 1 wymaga pisemnego zezwolenia terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego ze względu na miejsce położenia wynajmowanego budynku lub lokalu.

2. Na podstawie udzielonego zezwolenia umowę najmu budynków lub lokali stanowiących własność Państwa zawiera jednostka sprawująca zarząd budynkiem, a stanowiących własność osób i jednostek nie będących jednostkami państwowymi zawiera zarządca albo właściciel budynku lub lokalu za pośrednictwem terenowego organu administracji państwowej określonego w ust. 1.

3. Na terenie województwa stołecznego warszawskiego wynajmowanie budynków lub lokali na rzecz jednostek i osób wymienionych w § 1 należy do Przedsiębiorstwa Usług Mieszkaniowo-Administracyjnych dla Placówek Dyplomatycznych „PUMA” lub jest dokonywane za jego pośrednictwem.

§ 3. 1. Umowa powinna być zawarta na piśmie i określać przedmiot i warunki najmu, a w szczególności termin oddania budynku lub lokalu najemcy do używania, wysokość stawki czynszu najmu oraz obowiązek uiszczania odsetek za zwłokę w opłacaniu czynszu najmu, a także inne obowiązki ciążące na najemcy i wynajmującym. Jeżeli czas najmu nie jest oznaczony, umowa powinna przewidywać trzymiesięczny termin wypowiedzenia najmu przez każdą ze stron na koniec miesiąca kalendarzowego.

2. Poza warunkami wymienionymi w ust. 1 umowa powinna zawierać postanowienie, że wynajęty budynek lub lokal albo jego część nie może być przez najemcę oddany w podnajem bądź bezpłatne używanie, jak również nie może stanowić przedmiotu zamiany, oraz że nieprzestrzeganie przez najemcę warunków umowy uzasadnia prawo wynajmującego do wypowiedzenia najmu bez zachowania terminu wypowiedzenia.

§ 4. 1. Jednostki i osoby wymienione w § 1, z którymi została zawarta umowa najmu budynku lub lokalu, opłacają czynsz najmu w wysokości ustalonej w umowie na podstawie stawek miesięcznego czynszu określonych od 1 m² powierzchni użytkowej budynku lub lokalu.

2. Stawki miesięcznego czynszu za lokale mieszkalne wynoszą od 400 zł do 610 zł za 1 m² powierzchni użytkowej lokalu. Nie pobiera się czynszu za jedno pomieszczenie przynależne do lokalu mieszkalnego w budynku wielomieszkańkowym (piwnicę, komórkę), a za pozostałe pomieszczenia przynależne czynsz obniża się o 50% w stosunku do stawki właściwej dla danego lokalu.

3. Stawki miesięcznego czynszu za lokale użytkowe wynoszą za 1 m² powierzchni użytkowej:

- 1) za lokale biurowe przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych, zagranicznych ośrodków informacji i kultury międzynarodowych organizacji korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych oraz organizacji charytatywnych — od 430 zł do 670 zł,
- 2) za lokale handlowe, biurowe nie wymienione w

pkt 1, przemysłowe i inne użytkowe — od 800 zł do 1330 zł,

3) za garaże — od 270 zł do 530 zł.

4. Stawki czynszu za piwnice przynależne do lokalu użytkowego wynoszą 50% stawki właściwej dla danego lokalu.

5. Wysokość stawki czynszu jest ustalana w umowie, z uwzględnieniem położenia i wyposażenia budynku lub lokalu.

6. Stawki czynszu najmu za lokale mieszkalne i użytkowe obejmują także opłatę za wodę i podatek od lokali, a w lokalach wyposażonych w centralne ogrzewanie oraz centralnie dostarczaną ciepłą wodę i dźwigi — również koszty tych świadczeń. Kwoty z tytułu podatku od lokali wynajmujący odprowadza na dochód budżetu terenowego.

7. Ustalony czynsz najmu podlega obniżeniu o wysokość podatku od lokali, jeżeli najemca jest zwolniony na zasadzie wzajemności od tego podatku na podstawie przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych.

8. Stawki czynszu określone w ust. 2 i 3 mogą być obniżone, jeżeli na zasadzie wzajemności są wynajmowane za granicą budynki lub lokale na rzecz polskich placówek z zastosowaniem stawek niższych od przeciętnych.

9. W razie niedotrzymania terminu płatności czynszu ustalonego w umowie najemca jest obowiązany do zapłacenia odsetek za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym.

10. Określenie wysokości stawek czynszowych dla poszczególnych budynków lub lokali oraz stosowanie ulg, o których mowa w ust. 7 i 8, należy do wynajmującego, a jeżeli wynajmującym jest osoba (jednostka) nie będąca jednostką gospodarki uspołecznionej — do terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, a na terenie województwa stołecznego warszawskiego — do przedsiębiorstwa wymienionego w § 2 ust. 3.

§ 5. Za tereny przynależne do budynków wynajmowanych cudzoziemcom (ogrody przydomowe, sady itp.) pobiera się opłatę w wysokości od 13 zł do 40 zł za 1 m² powierzchni miesięcznie.

§ 6. Za okres, w którym wynajmujący nie dotrzymał umowy w zakresie ogrzewania lokalu, dostawy ciepłej wody i działania dźwigu, czynsz ulega obniżeniu o 10% w odniesieniu do centralnego ogrzewania i 5% w odniesieniu do ciepłej wody lub dźwigu.

§ 7. Obowiązek płacenia czynszu powstaje od dnia, w którym budynek lub lokal zgodnie z umową mógł być przez najemcę objęty, chociażby objęcie budynku lub lokalu nastąpiło po tym dniu, chyba że opóźnienie w objęciu nastąpiło z przyczyn leżących po stronie wynajmującego.

§ 8. Najemcy lokali użytkowych, prowadzący działalność gospodarczą (handlową, przemysłową itp.), wpłacają przy zawarciu umowy najmu, niezależnie od czynszu, bezzwrotną opłatę w stałej wysokości 6-miesięcznego czynszu za dany lokal. Kwota ta jest odprowadzana na dochód budżetu terenowego.

§ 9. 1. Najemcy budynków lub lokali, nie wymienieni w § 8, przy zawarciu umowy najmu wpłacają kaucję zabezpieczającą utrzymanie lokali i budynków w należytych stanie w wysokości 3-miesięcznego czynszu za dany budynek lub lokal.

2. Najemcy, o których mowa w ust. 1, mogą być zwolnieni od wpłacania kaucji zabezpieczającej, jeżeli na zasadzie wzajemności za granicą polskie placówki zwolnione są od opłacania takiej kaucji.

3. Kaucję pobiera wynajmujący i przekazuje na rachunek w Narodowym Banku Polskim. Jeżeli wynajmującym jest osoba (jednostka) nie będąca jednostką gospodarki uspołecznionej, pobieranie kaucji należy do terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, a na terenie województwa stołecznego warszawskiego — do przedsiębiorstwa wymienionego w § 2 ust. 3.

4. Kaucja wpłacona przez najemcę powinna być mu zwrócona po wygaśnięciu najmu, najpóźniej w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia budynku lub lokalu.

5. Wynajmujący może potrącić z kaucji nie uiszczony przez najemcę czynsz i inne należności z tytułu najmu oraz kwoty należne z tytułu odszkodowania za uszkodzenia w lokalu powstałe z winy najemcy.

§ 10. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) do wynajmu pomieszczeń w hotelach i pensjonatach,
- 2) w wypadkach gdy osoby lub instytucje polskie zawierają umowy o najem budynku lub lokalu dla

cudzoziemca dewizowego i opłacają za niego czynsz najmu,

- 3) do najmu budynków lub lokali przez osoby podejmujące działalność gospodarczą na podstawie przepisów w sprawie wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym zezwoleń na prowadzenie niektórych rodzajów działalności gospodarczej.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego mogą na wniosek zainteresowanego ministra i po uzgodnieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska wyłączyć spod przepisów rozporządzenia inne budynki lub lokale niż wymienione w ust. 1 pkt 1.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 25 października 1977 r. w sprawie warunków najmu budynków i lokali przez cudzoziemców dewizowych (Dz. U. z 1977 r. Nr 34, poz. 150, z 1980 r. Nr 8, poz. 24 i z 1981 r. Nr 25, poz. 135).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1982 r.

Minister Administracji Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: T. Hupałowski

162

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 12 lipca 1982 r.

w sprawie trybu i zasad opracowania oraz zatwierdzania łowieckiego planu hodowlanego.

Na podstawie art. 20 ust. 3 i art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197) zarządza się, co następuje:

§ 1. Projekt łowieckiego planu hodowlanego dla obwodu łowieckiego lub terenu nie wchodzącego w skład obwodu łowieckiego, określonego w art. 12 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. z 1973 r. Nr 33, poz. 197), zwanych dalej „obwodem” lub „terenem”, opracowuje dzierżawca lub zarządca obwodu albo terenu na okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca każdego roku i przedstawia niezwłocznie właściwej jednostce do zatwierdzenia.

§ 2. Projekty łowieckich planów hodowlanych zatwierdza w terminie do dnia 10 kwietnia:

- 1) dla obwodów wydzierżawionych — w zakresie zagospodarowania kompleksów leśnych powyżej 200 ha i pozyskania łosi, jeleni, danieli, sarn, dzików, muflonów, wilków, rysi, gluszców i cietrzewi — właściwe nadleśnictwo po zasięgnięciu opinii naczelnika gminy,
- 2) dla obwodów wyłączonych z wydzierżawiania, pozostających pod zarządem:
 - a) lasów państwowych — właściwy okręgowy zarząd lasów państwowych,
 - b) państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych — jednostka

• wyznaczona przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,

c) Polskiego Związku Łowieckiego — Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego.

§ 3. Nie podlegają zatwierdzeniu łowieckie plany hodowlane dla:

- 1) obwodów wydzierżawionych — w zakresie zagospodarowania powierzchni polnych i kompleksów leśnych do 200 ha oraz pozyskania zwierzyny innej niż wymieniona w § 2 pkt 1.
- 2) obwodów nie wydzierżawionych oraz terenów.

§ 4. Szczegółowe zasady opracowania łowieckiego planu hodowlanego i sprawozdania z jego wykonania oraz wzór druku ustala odrębna instrukcja ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 5. W § 1 w ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 30 grudnia 1981 r. w sprawie okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. z 1982 r. Nr 2, poz. 17) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) kozy i kozłeta — od 1 października do 31 stycznia”.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 grudnia 1973 r. w sprawie trybu i zasad opracowania oraz zatwierdzania łowieckiego planu hodowlanego (Dz. U. Nr 51, poz. 292).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: W. Kozłowski

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.